

Wystraszone mózgi

Profanacja

Już tylko mój śmiech
odbity w waszych słowach
stoi nad wami
z rozpiętym rozporkiem.

Powiedzieli mi, że jestem człowiekiem, co podobno ma brzmieć du
mnie.

Zaskoczyli mnie, nie podejrzewałem ich o taki płaski humor.
Powiedziałem im, że człowiek rodzi się dopiero leżąc w trumnie,
obrazili się i odeszli ze schowaną w teczkach ludzką dumą.

Wystraszone mózgi,
w schylonych karnie głowach.
Zawszone hasła, pierdolone filozofie.
Już tylko mój śmiech
odbity w waszych słowach
stoi nad wami
z rozpiętym rozporkiem.

Pogrozili mi grubymi tomami o podstawach ekonomii.
Okopali się, wymierzili we mnie kosztorys przyszłości.
Znudził mnie ten bój, zabiłem ich gestem wyciągnięcia dłoni.
Zeszli z tego świata załatwiwszy przedtem niezbędne formalności
.

Wystraszone mózgi,
w schylonych karnie głowach.
Zawszone hasła, pierdolone filozofie.
Już tylko mój śmiech
odbity w waszych słowach
stoi nad wami
z rozpiętym rozporkiem.